

Temetési szolgálat Kiss János ravatalánál

„De ne annak örüljeteK, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljeteK, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.” (Lukács evangéliuma 10, 20)

Kedves Gyászoló Testvérek!

Különös, amikor a ravatal mellett Isten Igéje örömr l beszél. Érdemes ennek a hátterét meglátni. Az Úr Jézusnak nem csak 12 tanítványa volt, hanem egy szélesebb körben, 72-en álltak a szolgálatában a tanítványokhoz hasonló módon.

k jöttek vissza a Megváltó Úrhoz egy nagyszer en elvégzett munka után, s boldogan számoltak be arról, hogy az Úr Neve hallatán még a démoni lelkek is eltávoztak az emberekb l.

Kiss János testvér életútjára visszagondolva egy szép, befejezett földi pályát láthatunk magunk el tt. A karcagi tanyavilágban, egy nagyon szegény család gyermekeként született testvéreivel együtt. A mez gazdaság nagyon érdekelte, s éppen 18 éves volt, amikor készült arra, hogy az Agrár Egyetemen kezdje meg a tanulmányait, de az '56-os forradalom miatt fél évre börtönbe került. Így az egyetemet is csak levelez tagozaton végezhetette el, ekként szerzett diplomát Debrecenben. Karcagon nemsokára emléktáblát állítanak '56 h seinek, amelyen az neve is szerepelni fog.

Itt kapcsolódik Isten Igéje elpihent testvérünk Életéhez. Mennyi könny és fájdalom övezi azt az utat, amelynek végén – halála után – felkerülhet a Neve egy emléktáblára. De tudjuk, tapasztaljuk, hogy az arany- vagy ezüstbet kkel bevéselt nevek is elhalványulhatnak. Akik azonban Jézus Krisztusban hisznek, azoknak a neve fel van írva a Mennyben olyan bet kkel, amelyeket nem lehet kitörölni. *„Íme, az én markaimba metszettelek fel téged”* (Ézsaiás könyve 49, 16).

Már Ézsaiás próféta is az Úr Jézus kereszthaláláról beszél, hogy mi is tudjunk róla, akik ma gyászolunk: nincs annál nagyobb öröm és vigasztalás, hogy a nevünk fel van írva a Mennyben.

A földi út is lehet szép és tartalmas. Megpihent testvérünk mögöttünk lev évtizedeiért adjunk hálát Istennek! El ször f agronómusként dolgozott

Nagyivánon, onnan Ráckevére került, f mérnökként végezte tovább munkáját Lóréven, s végül Kiskunlacházán volt hosszú ideig TSZ-elnök, a rendszerváltás után pedig évekig vezérigazgató. Nagyon szerette a hivatását, sokféle elismerést, kitüntetést kapott. Megbecsülte a munkásokat, a nagy aratások idején különös szeretettel figyelt rájuk. Természetkedvelként végigjárta az arborétumokat, munkája elismeréseként pedig gyakran járt külföldön, nagyon szeretett kirándulni.

Aztán sorba jöttek a testi-lelki küzdelmek, betegségek, nehéz m tétek. Élete utolsó hónapját kórházban kellett töltenie. Élettársa ezekben az id kben igen nagy szeretettel ápolta. Volt munkatársai tisztelték, betegségében látogatták, különösen Géza, Cilike, János, Marika.

A földi utat úgy látjuk most, hogy nemcsak szép, de küzdelmes is. Neki is meg kellett vívni fiatalon a maga harcát a kommunizmus démonjával, id skorban pedig a sokféle betegséggel.

A mennyei élet viszont egészen más. Ott nincs könny, gyász és fájdalom. Ott élet van és öröm, abban a világban a halál nem ismer s. Most még ellenségként jelen van, de *„mint utolsó ellenség töröltetik el a halál”* (Pál 1. levele a korinthusiakhoz 15, 26).

Eddig csak a 72 tanítvány neveir l és a mi nevünkr l volt szó, de van egy Név, amely mindenek felett való: Jézus Nevére egykor minden térd meg fog hajolni, mennyeieké, földieké és földalattiaké is (Pál levele a filippiekhez 2, 9-10). Neki van hatalma arra, hogy felírja a Ti neveiteket is a Mennyben, akiknek a szívét most átjárja a bánat. Higgyetek hát benne! , Jézus Krisztus mondja: *„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek énbennem. Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”* (János evangéliuma 14, 13). Ámen.